

Saligprisninger for en såret verden

Toner kan brukes til å rope om hjelp. Som komponisten Kim André Arnesen gjør det – på sine og våre egne vegne – for mildt å mane oss til handling. For jorden er vakker.

ANMELDELSE

OLAV EGIL AUNE

olave@vl.no

Det er vanskelig å sette store, brede toner og klanger – kall det symfoniske, selv om det er langt mer «folkelig» enn vanlig, om ordet skulle skremme – til et budskap om at klokken er fem på tolv på jorden, hat herjer oss, noen tror at krig løser problemene, det er fravær av kjærlighet og omsorg, det er ensomhet, fattigdom, elendighet ... i det hele tatt.

Enten blir denslags for påståelig, så vi lukker oss. Eller sentimentalt inn til det uutholdelige. I det timelange stykket *Tuvayhun – Beatitudes for a Wounded World* (utgangspunktet er saligprisningene i begynnelsen av Jesu bergpreken) «ber» musikken og de presist plasserte tekstene oss stanse opp og se hva som egentlig skjer, hva som er i ferd med å skjje.

Tuvayhun er arameisk, det betyr «velsigne», det første ordet i saligprisningene. Antakelig slik Jesus selv uttalte det.

Saligprisningene

Saligprisningene er en universell tekst, som gjelder til alle tider – mer og mer. Her løftes den til smeltepunktet. Det er et stort verk Kim André Arnesen og co. leverer, det er rørende, morgendogg-aktig vakkert, det krever ingen ting av oss annet enn at vi hengir oss til det, og det er ikke vanskelig. Det er en bønn om at vi må se oss rundt – verden er vakker, menneskene er vakre, og hvis vi samler oss, respekterer hverandre, velsigner hverandre og åpner hjertene, så blir vi velsignet tilbake.

Det kan helbrede fortvilelsen og reparere bruddene som truer denne skingrende skjøre verdenen. Det er lov å håpe at en dag våkner vi opp til en vakker morgen, fordi mange nok har skjönt at kjærlighet og varme har noe for seg og ikke bare er preik som lukker mer enn de åpner. Store ord, men jeg må tro på det. Ellers hadde det jo ikke vært del av våre ustanselige bønner.

På topp

Kim André Larsens komposisjoner er spilt i over 50 land, et av albumene har tronet andreplassen på en av bestselgerlistene på iTunes, et annet sjetteplassen på de amerikanske billboardlistene

FOLKSOMT: Et stort oppbud da Nidarosdomens jentekor, Trondheimsolistene og en rekke solister spilte inn sanger for en bedre verden i Nidarosdomen.

Foto: Morten Lindberg

over mest solgte klassisk-album i USA. Olavsdagene i Trondheim har bestilt og framført verkene hans i hvert fall to ganger.

Tuvayhun er bestilt av Michelle Oesterle og Manhattan Girls Chorus. Den verdenskjente lydprodusent Morten Lindberg har høstet flere Grammy-priser for sine opptak på sitt eget selskap 2L, denne gangen er det også med varme og klarhet.

Fylt med sammenhenger

Jeg sier «vakkert» om og om igjen, jeg skulle funnet «friskere» ord, men ord kan også friskne til underveis. For dette er vakkert, ingen anstøtssten her, solid håndverk med en intens og smittende vilje til å nå ut i stedet for å titte fra elfenbenstårnet og ned hvor de ignorante bor. Det låter såre iørefallende, en slags romantisk modernisme som virker på både barn, barnebarn og svingerbarn.

For Kim André Arnesen er verden ikke bare en forvirrende bunke tilfeldigheter – den er også et fortryllet sted, fylt med sammenhenger og likheter som kan oppleves og oppdages. Slik er de enkle, virkningsfulle tekstene som følger *Saligprisningene* (Charles Anthony Silvestri).

Fortryllende sted

Godt rotfestet i at alt dette ikke er noen selvfølge; slik synger Nidarosdomens jentekor det i hjerteknusende undring; slik spiller Trondheimsolistene marginen inn i det hele. Og solis-

Musikk: Klassisk

Kim André Arnesen TUVAYHUN – BEATITUDES FOR A WOUNDED WORLD

Nidarosdomens jentekor, Anita Brevik, Trondheimsolistene Kirsti Huke (sang), Moham-med Al-Majzoub (sang), Hans Fredrik Jacobsen (fløyter), Ruth Potter (harpe), Hans-Kristian Kjos Sørensen (cymbalon), Carl Haakon Waadeland (slagverk), Espen Aalberg (slagverk).

Plateselskapet 2L

For Kim André Arnesen er verden ikke bare en forvirrende bunke tilfeldigheter – den er også et fortryllet sted

tene gir sitt med liv og lyst. De gjør det gjennom hildringer av gammelt og moderne, sakralt og profant, halvliturgisk sang og livat folkedans med tam-tam-trommer. Alt bak, rundt og innimellom tekster som våkner. En er laget av asbest om ikke noe av dette siver igjennom.

Ja, jeg overgir meg. Jeg får lyst til å gjøre noe. Og det er rimelig bra, for det er mye som skal gjøres.